

משפחות יקרות,

מח"ט 500, אלים שרוו אלהית

יו"ר עמותת הסירות, תא"ל נמי שלם קורן,

ראש מועצת בקעת הירדן מר דוד אלחיני,

חברי העמותה, מפקדים ולוחמים בענף ובחוות

סירות חרוב היא מיתולוגיית ישראלית. לחמה בקרב על ירושלים, נמרדים בבקעה ובקבוצת ההכרעה בסיני ואפריקה במלחמת יום הכיפורים. לאורך שנים קיימה איבדה הסירות את טוביה מפקדיה ולוחמיה ואות המשתחות איבדתו את היקר מכל. נודע חרוב חוקם כשייעוריים לאחר פירוק הסירות, נשא את מורשתו ושירם נס הוא מחיר דמים יקר, בערך גנות העיר שכם.

את התקופה האחרונה הסירות החדשה העבירה באימון ננקעה וכעת אנו מתעסקה מנצעית גנות שכם וצמן השומרון. מורשת הסירות הותיקת, הנදוד והנעפליים, התלכדה ומתלכדת עם הנופים בהם אנו פעילים ומהווים תוכורות מוחשית לחשינות המשימה ומחריר הדמים הנדרש לצורך שימור עצמאותנו. מורשת הסירות והנדוד תן תשורשים מהן אנו בסירות החדשה יונקים את עצמתנו, הם ההבדל בין ייחודה חדשה ליחידה שטלדה מחדש, הם המסורת המכילה אותנו לפעריות ולניצחון מוחץ בכל קרב.

משפחות יקרות אין דבר שיכל להזכיר את הכאב, אך דעו לנו לנו נושאים את זכר יקרים יוסי-יוס והוא חלפיד המוביל לנו את הדרך.

"תום המרדף מסתוייס בנקי

ומצפן את פניו במחבאו, במחבאו

אך לסומו הוא יבוא כמו שימוש

אשר ממורח היא תבואה

או לא יותר אימהות תקוננה

ולא על בניהם האבות

כן הוא יבוא

ורנלית עד או לא תלאינה

לרדוף בעקביו התקומות"

אנו עדים רודפים בעקביו התקומות, ולצערנו אמותינו עוד מקונות והאבות על בניהם.

לדאכוננו בשנה האחרונה הוסמו שלט לקיר הזיכרון. מי ייתן ולא יתוסף שמות נוספים, אלה שכבר על חקיר, זכרם לא ימוש טקרנו.

יהיו זכרים ברוך.